

Rozsudek v těchto směrech nemá žádných zjištění a neobírá se vůbec ani okolnostmi v trestním řízení na jevo vyšlými, jež pro zjištění v tomto směru mají význam, ani údaji obviněného, které pro posouzení subjektivní stránky činu jsou důležité. Tak zejména měl se rozsudek vypořádati s hájením se obviněného, že nebyl sice oprávněn vybíratí zálohy 10% kupní ceny převyšující, že však tak často činíval a že firma Anny F-ové postup ten schvalovala (to potvrzuje sama Anna F-ová), dále že vybrané vyšší zálohy byly zúčtovány pravidelně měsíčně, dále že se vybraná záloha od T-a 30 Kč vztahovala nejen na přehoz, nýbrž i na spoluobjednaný závěs. Rozsudek se měl také zabývatí otázkou, zúčtovala-li firma oznámenou jí zálohu 30 Kč, kterou obviněný vybral od T-a, bylo-li správné, že vyřizujíc objednávku jen částečně zasláním závěsu, neodpočítala od ceny závěsu 50 Kč zaplacenou zálohu 30 Kč, nýbrž vybrala dobírkou celý peníz 50 Kč. Bylo dále i zjistiti, zakládá-li se na pravdě tvrzení obviněného, že měl tehdy — v době spáchání činu jemu za vinu kladeného — proti firmě pohledávku z provisí. Veškeré tyto uvedené okolnosti mohou býti důležité pro posouzení, zda obviněný jednal v úmyslu, by objednatelé poškodil. Onou vadou trpí nejen rozsudek první stolice, nýbrž i rozhodnutí soudu odvolacího. Bylo proto ve smyslu § 33 tr. ř. na návrh generální prokuratury podle § 292 a 479 tr. ř. uznati, jak shora uvedeno.

Čís. 3514.

Nejde o nezpůsobilost použitého prostředku (objednávky) k lstivému předstírání (§ 197 tr. zák.), bylo-li lze poškozenému seznati nepravdivost objednávky jen dalším pátráním (potvrzením příkazu), ani, vyskytla-li se překážka v dokonání činu mimo použitý prostředek (k nové objednávce zboží nebylo dodáno, jelikož první objednávky nebyly zaplacený).

(Rozh. ze dne 6. června 1929, Zm II 66/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost rodičů obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 25. ledna 1929, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem podvodu dílem dokonaného, dílem nedokonaného podle §§ 8, 197, 200 tr. zák.

Důvody:

Zmatečná stížnost uplatňuje zmatečnost podle § 281 čís. 9 a) tr. ř. Není důvodnou. Pokud tvrdí, že v počínání obžalovaného nemělo býti spatřováno uvedení v omyl, neboť jednoduché, v obchodním životě obvyklé potvrzení příkazu bylo by dotyčné firmy přesvědčilo o tom, že objednávky, učiněné obžalovaným Erichem S-em nepocházely od Jana S-a, namítá tak nezpůsobilost použitého prostředku — objednávky — ke lstivému předstírání. Sama však tím, že uznává, že bylo by se strany poškozených potřeba určitého výkonu, přiznává, že bez takového

pátrání poškozených nebylo možno seznati nepravdivost objednávky, učiněné jménem Jana S-a, což je právě známkou způsobivosti lstivého předstírání. Pokud však z toho, že poškozené firmy po nových objednávkách zboží nedodaly, ježto prvé objednávky nebyly zaplacené, dokazuje, že při novém pokusu podvodu šlo o prostředek nezpůsobivý k oklamání, i tu sama poukazuje na určitou konkrétní příčinu nezpůsobivosti, jež netkví ani v povaze samého použitého prostředku, a neukazuje nikterak na jeho absolutní nezpůsobivost k dokonání činu, která jediné by pokus zbavovala trestnosti. Překážka v dokonání činu vyskytla se mimo použitý prostředek, který však právě tak jako v případech předešlých objednávek byl sám o sobě způsobivý k tomu, by poškození jím v omyl uvedeni byli, takže i, když výsledek trestný nenastal, pokus trestný jest dán a uplatňované zmatečnosti tu není.

Čís. 3515.

Zmocnění obhájce úředně ustanoveného jen pro hlavní přelíčení končí provedením hlavního přelíčení (§ 41 odst. třetí tr. ř.); k dalšímu zastupování jest se mu vykázati plnou mocí; neučinil-li tak, jest jeho odvod na zmateční stížnost odmítnouti obdobným použitím § 1 čís. 1 zák. čís. 3/78.

(Rozh. ze dne 7. června 1929, Zm I 585/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací odmítl v neveřejném zasedání odvod Dr. P-a na zmateční stížnost státního zastupitelství v Praze do rozsudku krajského trestního soudu v Praze ze dne 10. srpna 1928, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 11 čís. 1 zák. čís. 50/23 sb. z. a n.

D ů v o d y:

Advokát Dr. P. byl obžalovanému Jindřichu K-ovi ustanoven za úředního obhájce pro hlavní přelíčení, konané o obžalobě státního zastupitelství v Praze ze dne 30. května 1928. Když státní zastupitelství v Praze proti rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 10. srpna 1928 podalo zmateční stížnost, bylo jedno vyhotovení zmateční stížnosti zřejmým omylem doručeno Dr. P-ovi k podání odvodu, načež též v zákonné lhůtě odvod podal. K vyzvání soudu, by dodatečně předložil plnou moc obžalovaného, odmítl Dr. P. tak učiniti. Poněvadž Dr. P. byl obžalovanému ustanoven za úředního obhájce jen pro hlavní přelíčení a podle výslovného sdělení krajského soudu trestního v Praze k dalšímu zastoupení obžalovaného pro řízení opravné zmocněn nebyl, bylo jeho zmocnění ve smyslu § 41 odst. třetí tr. ř. skončeno provedením hlavního přelíčení. K dalšímu zastoupení obžalovaného bylo se mu vykázati plnou mocí, čehož však neučinil. Byl tudíž odvod na zmateční stížnost státního zastupitelství podán osobou neoprávněnou a jako takový odmítnut obdobným použitím § 1 čís. 1 zák. čís. 3/78 v neveřejném sedění.